

פרוטוקול ועדת צעירים - ישיבה פתוחה מתאריך 4/8/19

בבית ההתאגדות ברעננה שעה 16:00

כתבה: אוריה מאיר

נוכחים

- **ועדת צעירים** - מיכה מרק (יו"ר ועדת צעירים וקפטן ספורטיבי ארצו), חברי ועדת צעירים - עדי אסולין (קפטנית נבחרת נערות), רמי בלס, אלון לזר, אדוארד ויטנברג, משקיפים: חורחה שרו, איתן לוי.
- **קפטנים ומאמנים** - בר טרנובסקי (קפטן עד 26 ומאמן), מושיקו מיוחס (קפטן עד גיל 21 ומאמן עד 16 + נערות), דני לונשטיין (קפטן עד 16, יו"ר המשלחת לנורבגיה).
- **התאגדות הברידג'** - גלעד אופיר (יו"ר) אוריה מאיר (מנכ"ל)
- **אורחים ושחקני נבחרות** - יוסי פיברט (מלווה משלחת, אליפות אירופה נורבגיה).
- ☒ עד 26 - עילי בנירי, אסף יקותיאלי, ליאור אורמן, אמיר עציון, עמי זמיר (איחור), אורן טולדנו (איחור).
- ☒ עד 21 - יונתן שליבוביץ, אביב זייטק, אור מנצור, עמית כץ (איחור).
- ☒ עד 16 - טל סמואלוב, נועם ברגר, עדו מושקוביץ, דניאל מסיקה,
- ☒ נערות - עמית קורנט, גל פיברט, זיו רויטמן, שירה שרו, ליה פטלקו, אדל פטלקו
- נעדרו - לביא בציה (חו"ל), גל מתתיהו (מחנה פיסיקה), אופק סבח (חו"ל).

מטרת המפגש

- ✓ היכרות עם חברי הועדה והאנשים מאחורי הקלעים.
- ✓ סיכום אליפות אירופה - נק' לציון ע"י שחקני הנבחרות.
- ✓ יישור קו לעתיד. מה מצפים משחקן בנבחרות ישראל.

דין

מבחינה מקצועית

- גלעד אופיר** - נשלחה משלחת גדולה מאוד, מושקע הרבה כסף בצעירים שכן נושא זה חשוב מאוד להתאגדות. המטרה שלנו היא לשמוע אתכם וליישר קו מבחינת הציפיות משחקני הנבחרת. אנו גאים בשחקנים אך ישנם נושאים התנהגותיים שעוברים מדור לדור וחשוב למתוח קו היות ומעבר להישגיות יש חשיבות לא פחותה לערכיות ולהתנהגות.
- ✓ הנבחרת עד 16 זכתה במדליית זהב, זו הצלחה אדירה.

- ✓ נבחרת נערות – המטרה הייתה השתתפות וצבירת ניסיון לעתיד. הנבחרת שיחקה נגד נבחרות חזקות ומנוסות. מבחינת ההתאגדות, אנחנו מרוצים מההופעה והספורטיביות.
- ✓ הנבחרת עד 26 – הציפיה הייתה העפלה לאליפות עולם, הנבחרת עמדה בכך. זה בסדר שלשחקנים יש ציפיות להביא מדליה, זה מה שמצופה מהשחקנים.
- ✓ הנבחרת עד 21 – לא השיגו את התוצאה הרצויה, אבל זה קורה, יש תחרויות שלא הכל הולך בהם. הבעיה הייתה בדרך ובהתנהלות במקום ומסביב לתחרות. אם יהיו פרישות של נבחרות, יש סיכוי שהנבחרת תוכל לנסוע, זה לשיקול ההנהלה.

דני לונשטיין – כמי שנמצא 4 שנים בקשר עם נבחרות צעירות בכמה כובעים, הוועדה וההנהלה מאוד תומכות, הכי תומכות מאז קום הברידג'. קורה שלא מצליחים, אבל צברתם ניסיון בעוד תחרות, יש להפיק לקחים ולהסתכל לשנה באה.

אלון לזר – המטרה שתהיו שחקנים יותר טובים בתקווה שכמה מכם יהיו חלק מנבחרות הבוגרים. הישגים, אם יהיו בדרך זה מעולה אבל צריך לשמור על הדרך שבא אתם הולכים קדימה. כשלוך הוא ששחקן שהיה שנה בנבחרת והלך אחורה.

אסף יקותיאלי (חבר הנבחרת עד גיל 26) – מבחינת אימונים מקצועיים לא היה יותר טוב מזה עד היום. בר עושה עבודה מעולה. האימונים ברמה מאוד גבוהה, אפשר להתווכח אם זה נכון או לא. בר הסתכל עלינו בגובה העיניים בצורה בוגרת ורצינית, הרבה זמן לא היה לנו קפטן כזה. אנחנו לא שיחקנו טוב. עשינו שינויי שיטה דרמטיים חודש לפני. כי השיטה לפני כן הייתה מסובכת. אנחנו גם זוג חדש יחסית.

בר טרנובסקי – האימונים מתחילים בדצמבר. ההתחלה הייתה טובה ואז הייתה הפסקה של חודשיים שלושה שלא שיחקו יחד, אח"כ חזרו לשחק, זה היה נראה רע.

עמי זמיר (חבר הנבחרת עד גיל 26) – אין לנו מספיק תחרויות אימון. אנחנו צריכים את זה. אנחנו נוסעים לתחרויות בעצמנו, אבל חשוב שגם ההתאגדות תשלח. אחרי כל נסיעה אנחנו עוברים על הבורדים עם בר או עם אנשים אחרים. זה אפקטיבי לא פחות מהאימונים עם המאמן.

מיכה מרק – צריך להבין שהתקציב מוגבל, אי אפשר בלי הגבלה.

גלעד – לקח אחד שעולה הוא שמיד כשמתחילים אימונים, כל אחד צריך להגיש כרטיס שיטות. המאמן צריך לעבור על זה ולבדוק מיד ולכוון את השחקנים מה רצוי לשחק ומה לא.

בר – צריך לראות אותם משחקים בשולחן כדי להבין שחייבים לעשות שינוי.

גלעד – מהי המטרה שלנו בעצם? לנסוע לחו"ל להביא הישגים כשברור שמבחינת רמה אנחנו שווים הישג. יש הרבה נבחרות באותה רמה שלנו, שסיימו מעלינו. השאלה למה הנבחרת שלנו לא עשתה יותר טוב? מה שיוצאים אצלנו בנבחרת עד 21 זה הרבה מעבר למה שצריך כדי להגיע למקום 1. אפשר לוותר על דברים מסוימים. הרעיון לא "העשרת הברידג" אלא מציאת שיטה טובה ומתאימה.

אדוארד ויטנברג – מה אם לארגן תחרויות בארץ? לא חייבים רק בחו"ל.

אלון לזר – אין תחרויות מספיק טובות בארץ.

גלעד – יש בעיה עם תחרויות בארץ כי חלק מהזוגות הבכירים לא רוצים לבוא ולשחק ואז התחרות נחלשת ועוד זוגות שנהיים הבכירים הבאים בתור מחליטים לא לבוא לשחק וכך הלאה. תגובת שרשרת. ועדיין יש תחרויות ברמה גבוהה בארץ. אגב, חבר'ה עד 26 ו עד 21 נוסעים כיום הרבה יותר לחו"ל מאשר נבחרות קודמות.

עילי בנירי (חבר הנבחרת עד גיל 26) – הבעיה בהתייחסות שלנו לנבחרות אחרות. אנחנו מתייחסים לנבחרות אחרות כפחות טובות מאיתנו. כשאנחנו יהירים זה פוגע.

בר – הייתה הפסקה של חודשיים, הם תכננו לנסוע לארה"ב כנבחרת ובסופו של דבר לא נסעו כנבחרת. אני עודדתי אותם שיסעו כקבוצה לנשיונלס, אבל לא הצליחו להוציא לפועל. אורן לא קיבל ויזה.

גלעד – אם הייתי בנבחרת ישראל בכדורגל ואני יודע שיש תחרות ביולי, לא הייתי חולם לקבוע נסיעה בלי תיאום עם המאמן. כל הנסיעות צריכות להיות מתואמות עם המאמן.

ליאור אורמן (חבר הנבחרת עד גיל 26) – צריך לשלב במחנות אימונים גם את הנבחרת הפתוחה או ליצור שיתופי פעולה עם צעירים מחו"ל (להזמין לכאן או לנסוע אליהם).

יונתן שליבוביץ (חבר הנבחרת עד גיל 21) – האימונים היו טובים, הרגשתי טוב לפני התחרות.

מושיקו מיוחס – הבעיה - היינו בחוזים אחרים לעומת שאר הנבחרות וכשהיינו בחוזים כמו אחרים שיחקנו פחות טוב.

ניר חוטורסקי (חבר הנבחרת עד גיל 21) – ההכנה הייתה טובה בעיני. יצרו ציפיות מאיתנו לפני התחרות אמרו שאנחנו נבחרת מעולה ולדעתי לא בצדק. לא הרגשתי שהיינו כאלו טובים. כשלא הלך, זה הוסיף עוד לחץ מנטלי, יותר קשה לתפקד. בהתחלה לא הייתה תמיכה, אלא היה הרבה לחץ ובאו בטענות. זה לא עזר.

אביב זייטק (חבר הנבחרת עד גיל 21) – לא היינו כזו נבחרת מדחימה כמו שהציגו. לכל נבחרת יש נפילות, אבל כשהציפיות מאוד גבוהות, המכה שמקבלים יותר גדולה. כשלא הולך, זה הרבה יותר מלחץ. האימונים היו טובים.

גלעד – אביב וניר, אתם זוג מוכשר ומוביל בנבחרת הזו. בפועל יש לכם לא מעט מאמנים, נוסעים לא מעט לחו"ל לצבור ניסיון. השאלה מה המטרה – לשחק את השיטה הכי מתוחכמת בעולם? או לפשוט ולמקסם הישגים.

אביב – השיטה שלנו פשוטה, לא היו אי הבנות. זה לא המקרה. פשוט שיחקנו ממש לא טוב, הרבה מתחת לרמה שלנו וליכולת. לא יכול לשים את האצבע למה זה קרה.

דני – תחשבו בבית, מה אמור לשחרר אתכם מכה לחץ? והלחץ עוד הלך והתגבר. כדי שבעתיד יהיה קל ללחוץ על הכפתור הנכון שיעזור לכם להתחיל מחדש.

לזר – עליי הזכיר שלפני סין הסיטואציה הייתה דומה. היו ציפיות למדליה והשחקנים דיברו ביניהם והנמיכו ציפיות.

מושיקו – אני לא הרגשתי שהשחקנים בסקולס זלזלו בנבחרות האחרות.

גלעד – ביום הראשון היה ויכוח האם אחד השחקנים הוא השחקן הכי טוב בתחרות או לא. דיון כזה, אין לזה מקום. לא יתכן ששחקנים בגיל הזה (ובכלל), במעמד הזה יתעסקו בזה. או שבאים לשחק או שלא. למשל - עולים למפגש וחושבים מה יערער את המתנגדים ומדברים על כל מיני שיטות לא לעניין שלא קשורות לברידג' שמטרתן להלחץ את היריבים. או שאתם יותר טובים בברידג' או שלא. שירה למשל, ישבה בשולחן, לא הייתה חוצפנית, התנהגה יפה, אולי הברידג' שלה רחוק מהרמה של הנבחרות היריבות, אבל ישבה כמו מלכת הברידג' (נוכחות). אני לא מזלזל במורל, ניתן בראש וכו'. אבל צריך לעסוק בברידג' כעיקר.

אביב – אני ספציפית אמרתי שנשמח לכל מדליה. הרגשתי שהיו מספר פעמים שדיברנו על זה וכן אמרו לנו אל תהיו לוזרים ותדברו על ארד / כסף, תכוונו לזהב.

עדי אסולין – חשוב להבין, המטרה שלנו ללמוד הלאה. מה שהיה היה. כי אתם מאוד כישרוניים ויש פוטנציאל ויש תמיכה של ההתאגדות והרבה אנשים שתומכים.

שירה שרו (חברת נבחרת הנערות) – היה טוב, באנו בציפיות הרבה יותר נמוכות מנבחרות אחרות. הבאנו תוצאות גבוהות יותר ממה שציפיתי. אחרי האליפות לא הפסקתי לשחק ברידג'. לפני כן, לא שיחקתי בבית, רק בתחרויות. לא הבנתי את היתרון של להשתפר בעצמי.

גל פיברט (חברת נבחרת הנערות) – הרגשתי שעשינו תוצאות טובות. אמרו לנו כמה פעמים פה בארץ, אתם תפסידו על האפס. אז הבאנו תוצאות יותר טובות ממה שחשבתי, היה נחמד. אני משחקת יותר מאז.

ליה פטלקו (חברת נבחרת הנערות) – קיבלנו ניסיון בינלאומי, רואה את עצמי לוקחת את הברידג' הלאה, מציבה לעצמי יעדים. זה היה ספתח של להתחיל להשקיע. אם ככה אמשיך, אני יכולה להגיע רחוק.

יוסי פיברט – מה שבלט אצל הבנות זה חוסר הניסיון שלהן במשחק במועדונים. דברים אוטומטים גוזלים זמן. מי שנוסע לאליפות צריך לחייב אותו במינימום של משחקים במועדון. אי אפשר לשחק באליפות אירופה כשמשחקים פעם בחודש במועדון.

נועם ברגר (חבר הנבחרת עד גיל 16) – היו ציפיות למקום ראשון, כיוונו לשם.

אמיר עציון (חבר הנבחרת עד גיל 26) – לא בטוח שזה בסדר שחיברנו את האימונים עם עד 21. זה עוזר להם אבל על הגב שלנו.

גלעד – כולם צריכים לתת ולקבל. כשאתה יושב לאימון עם עד 21, אתה נותן יחס כפי שאתה רוצה לקבל את אותו יחס כשאתה מבקש להתאמן עם הנבחרת הפתוחה. אני בטוח שיש זוגות טובים שישמחו לבוא לשחק (ברמה הארצית זה פתיר). לדעתי, האימונים של עד 21 צריכים להיות שונים במהות. יתכן שהחיבור הזה עושה נזק לא מבחינת משחק, אלא מבחינת גישה.

עמית קורנט (חברת נבחרת בנות) – החיבור של הבנות עם עד 16 זה היה ממש טוב.

מושיקו – עבור הבנות היה מוצלח, כי יצא להן להתאמן מול מנוסים יותר. עבור הנבחרת עד גיל 16 לדעתי היווה בעיה. פחות מוצלח.

מבחינת התנהגות

גלעד – הייתה עבירת משמעת אחת בתחרות באמסטרדם השנה. המשמעות הייתה השעיה לאחד השחקנים. למרות זאת, היו בנורבגיה 2 עברות משמעת. הוועדה נורא ברורה בעניין הזה - כל עבירת משמעת, כולל איחורים והתייחסות בזלזול, יענו בצורה חדה וברורה. מי שלא מסוגל לעמוד בקוד התנהגות נורמלי, לא יהיה בנבחרת.

יש גם נושא של שחצנות שעובר מלמעלה (עד 26) למטה (עד 16). שחצנות עוברת לאנשים אחרים שמתמודדים נגדכם. אנשים מאוד לא מכבדים את זה, מתלוננים והתחושה לא נעימה. תכבדו את היריבים ואת החברים שלכם לקבוצה. כבוד מקבלים לא לוקחים. אם מביאים הישגים ומתנהגים למופת יכבדו אתכם. כשמסתובבים ביהירות ואומרים אנחנו הכי טובים ומזלזלים זה גם משפיע על רמת הברידג'.

רוצים להצליח? חייבים להתאמן. צריך לשחקן במועדונים (נכון, צריך תמיכה של ההורים). לא מספיק להתאמן פה ושם. תזכרו, לאף אחד אין מקום בטוח בנבחרת. חייבים להוכיח כל הזמן.

התנהגות בחול – כששחקנים, במקום להתמקד בברידג' שולחים הודעות לארץ, למה ככה ולמה ככה ועוסקים בכל מה שלא קשור לברידג', זו הסיבה שמגיעים לתוצאות כאלו. יש קפטן ומאמן, הם הכתובת, הם מדברים עם הארץ. לא אתם. המטרה שלכם היא אחת – להתמקד בברידג'. הקפטנים והמאמנים שם בשבילכם.

התנהגות ליריבים בשולחן – במהלך התחרות בנורבגיה נגשה אליי אחת האימהות שהיא גם חברה טובה. סיפרה לי מקרה לא במקום. אם שחקן/נית שואלים מה ההכרזה הזו, לא עונים בשחצנות או בצורה לא יפה. אני רוצה שהנבחרת הישראלית וחברי המשלחת, יחזרו עם 0 תלונות, רק שבחים. אתם מקבלים תנאים מצוינים לפני ובמהלך התחרות, תתעסקו "במגרש".

יש תחרויות שנפסיד, לפעמים לא הולך, אנחנו תמיד גאים בכם, כל עוד שומרים על הדרך. אתם צריכים להיות מקצוענים, הכי מוערכים, הדור הכי חזק שיש. הדור של עד 26, צריכים לשמש דוגמא לצעירים יותר שמסתכלים עליכם.

אני רוצה להעלות נושא שעלה מספר פעמים: בקשות להחלפת מאמן / קפטן – זה פשוט לא סביר. לבקר את יכולת הברידיג' של המאמן שנמצא מספר רמות מעליכם, אין תקדים לזה בעולם – הגשת בקשה רשמית בגילאים צעירים להחלפת מאמן ומבסיס של הירות. כמובן שאם יש דברים לא מקצועיים אצל המאמנים אנחנו רוצים לדעת, אבל כשאנחנו בוחרים מאמן אנחנו בוחרים לשנה. בעד 26 בקשו להחליף מאמן, נבחרת עד 21 ראתה, למדה וביקשה גם להחליף קפטן. איפה נשמע דבר כזה? אתם תקבלו את כל הגב מאיתנו, אבל לא מתערבים לוועדת צעירים בשיקולים מקצועיים.

אלון לזר – לכל נבחרת יש מאמן, קפטן, בכל בעיה יש לפנות אליהם. אם הבעיה גדולה יותר אפשר לפנות למיכה יו"ר הוועדה או לחברי הוועדה. לא יתכן שתפנו ישירות ליו"ר ההתאגדות. יש שרשרת. יש לכם זכויות כשחקני נבחרת, אבל יש גם חובות. תמלאו אותם.

גלעד – צריך להבין הקפטנים מפסידיים לימודיים, עבודה וכו'. עוזבים הכל ובאים לחו"ל ומפסידיים כסף, כי מאמינים בכם כי רוצים שתצליחו. כולם בהתנדבות, כולל חברי הוועדה.

לגבי התנדבות – אנחנו הולכים להרים את דגל ההתנדבות אשר מצופה מכל שחקן בנבחרת ישראל. ריכזנו רשימה של מקומות אפשריים. נטפל בלוגיסטיקה מדי פעם נבחר כמה שחקנים ונתרום לקהילה.

אדוארד – אני אישית מאוד גאה, יש לא מעט שחקנים שהתחלתי איתם מגיל ממש קטן, מאחל לכם לעמוד בדרישות ובציפיות שלנו. תמשיכו אתם חזקים.

דני - כראש המשלחת, רוצה להגיד תודה לכולכם. גם מי שהייתה לו תחרות טובה יותר או פחות. הנבחרות הולכות יחד, זה היה כיף גדול להיות אתכם שם.

גלעד – בסה"כ כשלון במונחים שלנו הוא הצלחה גדולה – אנחנו אלופי אירופה עד 16, ככל הנראה 3 נבחרות יעלו לאלופות העולם, נבחרת הנערות עשתה כמה ניצחונות וצברה ניסיון. תרימו את הראש, תתעודדו ותשמרו על סטנדרטים ראויים לשחקני נבחרת. גאים בכם ואנחנו כאן כדי לעזור לכם להצליח.

יו"ר הוועדה נעל את הישיבה ב 17:00